AUSMA PORMALE

Asteres raksturojums

Pelēkā rītā pelēkām acīm
pelēka astere lūkojas:
— Kāpēc tu, cilvēk, negribi atzīt,
ka patīk tev pelēkais septembra
rīts
un asteres pelēko cirtu saplēstais
zīds?

Rudens?
Ak, kas par sīkumiem! Nieki!
Nieki!

Nepatīk? Lietavās
nevajag noskumt lieki,
jo prieka likums ir — smiet!

Cilvēks uz asteri paskatās
mazliet šķelmīgu vaigu:
— Nav jau man laika, zilacīt,
laika nav
reģistrēt izjūtas tās,
par kurām tu tikko runāji.
Rudens ir rudens.
Dienu, mēnešu dižajā dunā
Darbs mani vada, ne rudens
smīns.
Un aptinis kaklautu riņķī zodam,
Aizsteidzas cilvēks pa rīta miglu.

Asteri māla traukā mēs rodam,
pārnākot mājās. Ja novērtēt
protam, —
pelēka, tumšzila, mierīga, vēsa
raugās man acīs — izturība.

Ja astere pēkšņi par sievieti kļūtu,
tad viņa lietišķa ārste mums būtu!